

det ikke saa ganske er en Fantasi vægt, hvorpaa Toldvæsenet bygger Tolden. — Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var blevet sagt til Konstruktionskommissionen: Her er en Maskine, som er saa meget større og bedre end den, der er bestilt, og at Kommissionen saa havde overvejet, om det var bedre at have en god Maskine og lidt Kul eller en daarlig Maskine og mere Kul. Men nu vil jeg dog henstille til det ærede Medlem, om han virkelig tror, at noget Medlem i denne Forsamling lader sig bestikke af en saadan Fremstilling af Forholdene. Hvorfor skulde den Maskine paa 265 Tons, som Regjeringen efter en moden Overveielse havde fundet tilstrækkelig svær, være en daarlig Maskine? Jeg er end ikke vis paa, om Maskinen ikke er bleven bestilt, medens det ærede Medlem var Marineminister; det er ikke aldeles usandsynligt, skjøndt jeg ikke paastår, at det er Tilfældet. Men i hvert Tilfælde vilde jeg overfor ham som overfor enhver anden Marineminister have anset det for at være i højeste Grad utilstedeligt, om Ministeren bestilte en Maskine af 265 Tons Vægt paa samme Tid, som han vidste, at det var en slet Maskine, saa at han maatte ønske at faae en Maskine, som veiede 293 Tons i Stedet, og altsaa maatte anse det for et godt Bytte at faae en saadan Maskine som den sidstnævnte, mod saa at faae mindre Kul. Jeg vil endnu føje til, at man ikke hidtil har anset det, at have et Skib vel forsynet med Kul, naar Damp er dets eneste Bærekraft, for at være en saa ligegyldig Sag, at man, for at faae en mere vægtig Maskine, uden videre skulde renoncere paa en betydelig Del af den Kulmængde, som man havde tænkt sig, at Skibet skulde kunne indtage. Det ærede Medlem vil jo erindre, at man oprindeligt havde tænkt sig, at „Gorm“ skulde kunne indtage 170 Tons Kul. Man fandt senere, at man havde taget fejl i denne sin Beregning — Noget, der jo oftere er slet og efter det ærede Medlems Mening er saa tilgive-

ligt —, og man reducerede derfor Kulmængden til 130 Tons. Men man har ikke engang faaet disse 130 Tons, idet man er sunket ned til 113 Tons. Ikke desto mindre vil det ærede Medlem nu, staaende paa sin Sagskundskab, have Thinget til at tro, at det er en stor Fordel, at man har faaet den tunge Maskine, som man ikke ønskede; og det lidt Kul istedetfor det meget, som man ønskede. Jeg forstaar ikke denne Konsekvents, saalidt som jeg forstaar den Konsekvents, der maatte antages at være i Konstruktionskommissionens Erklæringer, som det ærede Medlem gif ganske udenom. De Forhandlinger, som Udvalget har støttet sig til, ere jo ikke løst Mundsvær, og de ere blevene meddelte Statsrevisionen fra Marineministeriet. Og naar man i sin Tid har faaet meddelt de Forhandlinger, der have været førte om, hvilke Midler man skulde staa ind paa for at lette „Gorm“, og naar man har set de Overveielser, der have fundet Sted for at opnaa et Resultat i saa Henseende, saa gaar det ikke an nu at ville veire Alt dette hen. Naar man af Betænkningen ser, hvad der i sin Tid er blevet foreslaaet for at lette selve Skibet „Gorm“ 1½ Tomme, naar man endvidere ser, at Marineministeriet har havt sin Dymærksomhed henvendt paa at faae en nogenlunde let bygget Maskine, og naar man dernæst ser, at man har faaet en Maskine, der er saa tung, at de selvsamme Fordele, som man havde tilstræbt, da man bestilte den, der ved opveies, og naar man saa derhos endelig ser, at de selvsamme Mænd, der havde gjort Forslaget til at lette Skibet, overfor den Kjendsgjerning, at det, tiltrods for at de havde gjort Alt for at lette det 1½ Tomme, var sunket 1½ Tomme, nu sige, at Alt ikke destomindre er overordentlig godt og behageligt —, saa forekommer dette mig unegtelig at være noget saa Usædvanligt og Besynderligt, at det er meget vanskeligt at finde Konsekvents deri.

Krigs- og Marineministeren: Jeg skal tillade mig først at dvæle et Døielik ved